

Recenzja pracy doktorskiej mgr Katarzyny Jabłońskiej-Sudoł pt. Korelacje pomiędzy zmianami parametrów równowagi kręgosłupowo-miednicznej a wynikiem klinicznym po leczeniu chirurgicznym kręgozmyku cieśniowego.

Kręgozmyk cieśniowy jest jednym z trudniejszych problemów terapeutycznych w chirurgii kręgosłupa. Poznanie jego biomechaniki i patologii w odniesieniu do objawów klinicznych jest ważnym doniesieniem naukowym. Ocena wyników leczenia tego schorzenia została przedstawiona w rozprawie doktorskiej mgr Katarzyny Jabłońskiej-Sudoł.

Przedstawiona do oceny praca doktorska zawiera 160 stron maszynopisu uzupełnionego 87 rycinami i 28 tabelami, zawierającymi dane pacjentów i wyniki przeprowadzonych badań oraz aneksu. Piśmiennictwo obejmuje 100 pozycji specjalistycznych głównie z ostatnich dwudziestu lat. Praca jest estetycznie wykonana z ładną grafiką tabel i rycin.

Wstęp

Wstęp pracy jest bardzo długi, 65 stronicowy, przedstawione są w nim informacje dotyczące zmiany postawy człowieka, parametry równowagi strzałkowej, klasyfikację kręgozmyków, patogenezę kręgozmyku cieśniowego, adaptacji postawy ciała do zmian spowodowanych ześlizgiem oraz leczenie operacyjne. Na stronach 26 – 35 doktorantka przedstawia klasyfikację kręgozmyków rozwojowych o niskim lub wysokim stopniu dysplazji, w tym o kręgozmykach cieśniowych. Wprowadza podział Hresko z jego modyfikacjami. Określenie wg tego podziału kiedy mamy do czynienia z miednicą zbalansowaną a kiedy nie jest dla mnie mgliste co także wynika z pracy. Brakuje dokładnego oznaczenia od jakich wartości SS i PT mówimy o występowaniu retrowersji miednicy. Wydaje się że posługiwanie się parametrami PI (stały dla danego pacjenta), PT i SS jest wprowadzające w błąd co widać na rycinie 26.

Cele pracy

Doktorantka przedstawia cel pracy, czy zmiana balansu miednicy po operacji kręgozmyku wpływa na jakość życia pacjentów i intensywność dolegliwości bólowych kręgosłupa. Autorka stawia cztery hipotezy badawcze, trzy dotyczące zmian balansu miednicy i ostatnia - otrzymanych wyników klinicznych.

Metodyka

W metodyce doktorantka przedstawia retrospektywną ocenę pacjentów obejmującą parametrów balansu miednicznego, z dodatkowymi kryteriami podziału pacjentów w zależności od wartości kąta PI. W ocenie klinicznej posługuje się skalą jakości życia Oswestry i skalą bólu VAS.

Materiał

Materiał to 103 pacjentów leczonych operacyjnie z powodu kręgozmyku rozwojowego spełniających kryteria włączenia do badania. Dodatkowo ocenie poddano grupę 73 pacjentów z kręgozmykiem na poziomie L5-S1.

Wyniki

Wyniki badań są przedstawione od strony 73 do 105 i aneksem 139-160. Wyniki są umieszczone w czytelnych tabelach i rycinach, omówione przez doktoranta oddzielnie z zastosowaniem analizy statystycznej.

Dyskusja

W prawidłowo przedstawionej ale krótkiej dyskusji doktorantka porównuje otrzymane wyniki z danymi z publikacji zagranicznych i polskich. Doktorantka słusznie wnioskuje że występuje brak korelacji pomiędzy radiologiczną korekcją balansu miednicy a wynikiem klinicznym. Przeprowadzona analiza zależności pomiędzy różnego typu parametrami radiologicznymi PI, SS, PT itd. pokazała że mają one niewielką korelację z oceną kliniczną chorego, jakością życia i zmniejszeniem dolegliwości bólowych. Autorka słusznie zaznacza że dekompresja struktur nerwowych, stabilizacja kręgozmyku i prawidłowe zbalansowanie miednicy powodują zmniejszenie lub ustąpienie objawów klinicznych a więc poprawiają jakość życia pacjenta.

Wnioski

Przeprowadzone badania, uzyskane wyniki pozwalają na wyciągnięcie wniosków odpowiadających na postawiony cel pracy. Wniosków jest cztery i ale nie dają one odpowiedź na postawione hipotezy badawcze. Z przedstawionej pracy, z podanych wyników wynika że poprawa balansu miednicy daje lepszy wynik kliniczny, że pacjenci którzy w wyniku operacji stracili tenże balans mają gorszy wynik. Odpowiedź na ostatnią hipotezę znajduje się w przedstawionych wnioskach drugim i trzecim.

Piśmiennictwo zawiera 100 pozycje w znacznej większości z ostatnich 15 lat.

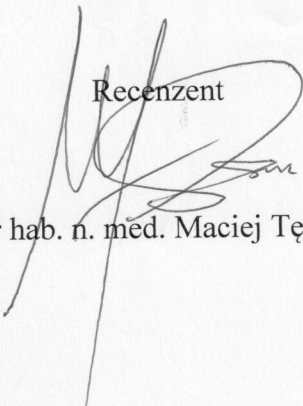
W podsumowaniu treść pracy doktorskiej jest ona zgodna z tytułem rozprawy. Praca jest napisana jasnym, zrozumiałym językiem, z dodatkowo zamieszczonymi czytelnymi tabelami i rycinami, starannie wykonana. Autorka pracy w oparciu o przedstawiony materiał badawczy jasno stawia cel, hipotezy badawcze i w większości wyciąga właściwe wnioski.

Zaznaczone w recenzji uwagi nie wpływają na całokształt rozprawy.

Praca doktorska mgr Katarzyny Jabłońskiej-Sudoł pt. „Korelacje pomiędzy zmianami parametrów równowagi kręgosłupowo-miednicznej a wynikiem klinicznym po leczeniu chirurgicznym kręgozmyku cieśniowego” ma istotną wartość kliniczną, stanowi samodzielny dorobek naukowy doktorantki i została wykonana zgodnie z wymogami na stopień doktora nauk medycznych. Praca ta świadczy że pani magister ma odpowiednią wiedzę teoretyczną

i praktyczną w dziedzinie spondyloortopedii, wykazała umiejętność samodzielnego przeprowadzenia analizy naukowej.

W związku z powyższym pozwalam sobie przedstawić Wysokiej Radzie Wydziału Medycznego Uniwersytetu Rzeszowskiego wniosek o dopuszczenie mgr Katarzyny Jabłońskiej-Sudoł do dalszego etapu przewodu doktorskiego.

Recenzent

Prof. dr hab. n. med. Maciej Tęśiorowski